

Dosarul nr. 3ra-712/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

5 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Gheorghe Străisteanu împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la constatarea
încălțării dreptului de acces la informație, obligarea examinării cererii și repararea
prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și a fost menținută hotărârea
din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 19 septembrie 2018 Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la constatarea încălțării
dreptului de acces la informație, obligarea examinării cererii și repararea
prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 18 august 2018, ora 12.36, prin
intermedul poștei electronice a expediat în adresa Serviciului Fiscal de Stat o cerere,
prin care a solicitat să fie informat care este rezultatul activității economice a SRL
„Inima Codrului” pentru perioada 12 iunie - 15 august 2018 în comparație cu aceeași
perioadă a anului 2017, precum și dacă s-au îmbunătățit, s-au majorat încasările în
prezența postului fiscal ori s-au micșorat, cu expediarea în adresa sa a analizei
funcționării postului fiscal instituit la SRL „Inima Codrului” pentru perioada 12
iunie - 15 august 2018.

A menționat că din data expedierii și recepționării cererii din 18 august 2018
au trecut 31 de zile, însă răspuns și informația solicitată de la Serviciul Fiscal de Stat
nu a primit.

Astfel, a considerat că i-a fost încălțat dreptul la informație și la examinarea
cererii din 18 august 2018 în termenul stabilit de lege.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 6, art. 11 alin. (1) lit.
1), art. 15 alin. (3), art. 16, art. 18, art. 19, art. 21 alin. (1), art. 23 alin. (1), art. 24 din
Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, art. 16 alin. (1) din

Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și art. 1398, 1404, 1416, 1422 și 1423 Cod civil.

A solicitat constatarea încălcării dreptului de acces la informație și dreptului la examinarea cererii din 18 august 2018 în termenul stabilit de lege; obligarea Serviciului Fiscal de Stat să examineze cererea din 18 august 2018 în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare și să-i prezinte informația solicitată; încasarea din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul său a sumei de 4 100 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului de acces la informație, prin refuzul de a furniza informația solicitată și prin încălcarea dreptului la examinarea în termenul legal a cererii.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. A fost constatată îngrădirea dreptului lui Gheorghe Străisteanu de acces la informație la soluționarea cererii din 18 august 2018 adresată Serviciului Fiscal de Stat. A fost obligat Serviciul Fiscal de Stat să prezinte lui Gheorghe Străisteanu informația solicitată în cererea din 18 august 2018, analiza funcționării postului fiscal instituit la SRL „Inima Codrului” pentru perioada 12 iunie - 15 august 2018. S-a încasat din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul lui Gheorghe Străisteanu despăgubirea pentru prejudiciul moral cauzat prin îngrădirea dreptului de acces la informație la soluționarea cererii din 18 august 2018, în sumă de 200 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 3 decembrie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a declarat apel împotriva hotărârii din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin decizia din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și a fost menținută hotărârea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 5 alin. (2), art. 6 alin. (1) și (2), art. 10, art. 11, art. 15 alin. (1) și (3), art. 16, art. 24 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000.

În contextul normelor enunțate, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la admiterea parțială a cererii de chemare în judecată.

În acest sens, instanța de apel a reținut că cererea lui Gheorghe Străisteanu din 18 august 2018, înregistrată cu 4541-c la 20 august 2018, nu a fost examinată și soluționată de către Serviciul Fiscal de Stat în modul corespunzător, fiind astfel îngrădit accesul la informație a solicitantului.

Subsecvent, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a dispus și încasarea prejudiciului moral în sumă de 200 lei, care este echitabilă suferințelor suportate de către reclamant.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 23 aprilie 2019 și ulterior la 28 mai 2019, Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate

eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A menționat că intimatul a solicitat informația de la Serviciul Fiscal de Stat aferent activității practicate, iar cerințele înaintate nu se încadrează în noțiunea de informații oficiale.

La fel, a arătat că indiferent de conținutul răspunsului și de termenul de furnizare, se constată că cererea din 18 august 2018 a fost examinată, iar Serviciul Fiscal de Stat nu poate fi impus repetat la examinarea aceleiași cereri.

A mai indicat că instanțele de judecată nu au luat în considerație că cererea privind accesul la informație a fost depusă de Gheorghe Străisteanu în interesele SRL „Inima Codrului”, iar cererea de chemare în judecată a fost semnată și depusă de către Gheorghe Străisteanu din numele persoanei fizice.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 aprilie 2019.

Astfel, recursul depus la 23 aprilie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Serviciul Fiscal de Stat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra

Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva